

1 Κοντεύγ' ἡ ὥρα κι ὁ καιρός, κυρά μου,
πού μέλλει νὰ μισέψω ἀπὸ ξαυτός σου
ὅμως ἀφήννω ἴδ' αὐτὸν ὀρισμόν σου
ὅλον τὸν ἐμαυτὸν μου, ἀγγέλίσσά μου.

5 Μηδὲ ἀπορῆς, ἂν ἐμπορῶ, θεά μου,
μισεύγοντα ν' ἀφήσω ἐμὲν σ' αὐτόν σου:
μισεύγω ἄμμ' ὅπου πάγω, γοιὸν δικός σου,
μένουσιν μετὰ σὲν τὰ πνεύματά μου.

10 Πάγω κι ἂν ἔνωσες ποτὲ σ' ἐσέναν
πάθος ἀγάπης, βλέπε τὴν καρδιάμ μου
πάς καὶ τὸ σῶμαν πιδὸν δὲν σὲ βιγλίση.

Ἄν πῆ κανένας κι ἄλλην παρὰ σένα
ἀγάπησα ποτέ, πὲ ἄχ τὴν μεριάμ μου:
«μὲ δίχως τὴν καρδιάν, πῶς ν' ἀγαπήση;»

Θέμις Σιαπκαρά-Πιτσιλλίδου επιμ., *Ο πετραρχισμός στην Κύπρο. Ρίμες αγάπης: από χειρόγραφο του 16ου αιώνα με μεταφορά στην κοινή μας γλώσσα*, Τυπογραφείο Γ. Τσιβεριώτη, Αθήνα 1976.